

Kính chào quý thánh gia, chúng tôi vui mừng cảm tạ Chúa vì Ngài đã cho chúng ta chuyên cùng quý vị qua *Câu Chuyện Gia Đình* của Chồng và Vợ Trình Phát Thanh Tin Lành. Chúng tôi mong quý vị và gia đình thân yêu của quý vị được bình an trong mọi tâm giao mọi thiếp với Chúa và tiếp tục nhận Chúa, áp dụng nguyên tắc Kinh Thánh dạy dỗ chúng ta về hạnh phúc mà Chúa hứa ban cho chúng ta. Trong các tuần qua chúng tôi trình bày về những điều chúng ta cần làm khi vợ chồng có điều bất hòa hay phiến kiến nhau. Điều quan trọng chúng ta cần làm khi vợ chồng bất hòa là: đừng vì cảm nhận lòng và tha thối nhau vào hàng đầu. Bằng mọi giá, khi vợ chồng có điều bất hòa chúng ta cần cố gắng để đừng đến điều này. Chúng ta cũng cần để ý khi xin lỗi nhau để lòng xin lỗi của chúng ta thật sự đem lòng hòa giải giữa đôi bên.

Tiền sĩ Gary Chapman và nữ Tiền sĩ Jennifer Thomas có nhiều kinh nghiệm trong việc tìm ra cho các vợ chồng có nạn đề. Sau hai năm nghiên cứu để tìm ra lý do và cách nói xin lỗi, hai vị tiền sĩ này khám phá ra điều sau:

Con người có nhiều ngôn ngữ xin lỗi khác nhau, mỗi người có cách nói xin lỗi khác nhau, cũng có những thói quen mà dân tộc dùng một ngôn ngữ khác nhau để diễn đạt điều mình suy nghĩ. Tiền sĩ Gary Chapman, tác giả quyển *Năm Ngôn Ngữ Tình Yêu* nói rằng, về lý do xin lỗi, chúng ta cũng có năm ngôn ngữ, mỗi người sẽ dùng lý do xin lỗi và cách xin lỗi khác nhau. Vì lý do đó nhiều khi một người thành thói quen xin lỗi nhưng người kia không thấy đó là xin lỗi thành thói quen vì ngôn ngữ xin lỗi của hai người khác nhau.

Có hai vợ chồng kia giận nhau và đến gặp nhà tư vấn hôn nhân.

Sau hơn một giờ đồng hồ nghe ghen ghét của hai người, nhà tâm lý học hỏi người vợ: “Cô có sẵn sàng tha thứ cho anh ấy không?”

Người vợ trả lời: “Đĩ nhiên tôi sẵn sàng tha thứ, miễn là anh ấy chịu xin lỗi!”

Người chồng liền nói: “Anh xin lỗi rồi, anh nói là anh có lỗi, anh xin lỗi!”

Ngay khi vợ tôi về gần và nói: “Anh nói nhỡ vợ y đâu phải là xin lỗi!”

Điều này cho thấy, khi giữa vợ chồng, cha mẹ với con cái hay vợ chồng bè và người thân yêu có chuyện buồn gần nhau, chúng ta không nên xin lỗi nhau nhưng cũng phải dùng đúng ngôn ngữ xin lỗi mà người kia có thể hiểu và chấp nhận.

Lỗi xin lỗi thành thói, thói lòng xin lỗi có những đặc điểm sau:

- Bị u lờn lòng ân hận, thói sợ hãi tội lỗi về điều mình đã làm.
- Nhận trách nhiệm về mình, không đổ lỗi cho người khác, không đổ lỗi cho hoàn cảnh
- Sẵn sàng đền bù thiệt hại nếu đã gây thiệt hại hay tổn thương.
- Bày tỏ lòng ăn năn, sẵn sàng sửa đổi, thay đổi chính mình.
- Nhận lỗi và xin người kia tha thứ.

Đặc điểm 1: Xin lỗi và bày tỏ lòng ân hận, hối tiếc về điều mình làm

Nếu người chồng thành thói xin lỗi và thói sợ hãi tội lỗi sai quấy mình làm, người đó sẽ nói với vợ: “Anh xin lỗi em, anh rất là ân hận về phần ông cha anh, xin lỗi em, lỗi anh nói làm em buồn thương.” Khi nói lỗi xin lỗi và thành thói bị u lờn lòng hối hận, đau buồn về điều mình đã nói, đã làm, là chúng ta bày tỏ sự thông cảm, đồng cảm với người mình có lỗi; người xin lỗi thông cảm với nỗi đau buồn người kia phải chịu và thói sợ ân hận về điều mình đã gây ra cho người đó. Đây là lỗi xin lỗi chân thật, không phải xin lỗi lý lẽ, vì thói người nghe sẽ cảm nhận ngay, dễ dàng chấp nhận và tha thứ cho người có lỗi.

Đặc điểm 2: Xin lỗi và nhận trách nhiệm, không đổ lỗi cho người khác, không đổ lỗi cho hoàn cảnh

Ví dụ người vợ khi giữa chồng nói nhỡ người khi giữa chồng buồn thương nếu thói sợ nhận bị tổn thương của mình và muốn xin lỗi chồng, người vợ sẽ nhận mình có lỗi hoàn toàn, sẽ không nói “tôi vì” mình đang buồn, đang buồn nên thiêu sáng suốt, không suy nghĩ chín chắn, v.v... Nếu nhận trách nhiệm và thói sợ nhận lỗi, người vợ sẽ nói: “Em có lỗi vì em không được phép nói

hay làm như vậy, em không thể bào chữa cho mình, điều em làm là quá đáng, là lỗi hoàn toàn, em xin lỗi anh.”
xin lỗi chân thành và nhận trách nhiệm cách rõ ràng như thế sẽ được chấp nhận.

Đức điếm 3: Nói lỗi xin lỗi và sẵn sàng đền bù những thiệt hại hay tổn thương mình đã gây ra

Ví dụ trong trường hợp người chồng có lỗi và thuyết phục ân hận vợ sẵn lòng mình đã gây ra cho vợ, người chồng sẽ xin lỗi và nói: “Anh xin lỗi em, nếu anh có thể làm gì để đền bù thiệt hại anh đã gây ra, xin em cho biết, anh sẵn sàng làm.” Người sẵn sàng đền bù thiệt hại sẽ hỏi vợ hay chồng muốn mình làm gì để sửa đổi điều không hay không đẹp mình đã gây ra. Không ai lỗi không chấp nhận lỗi xin lỗi và tha thứ khi người có lỗi nhận lỗi và sẵn sàng đền bù thiệt hại như vậy.

Đức điếm 4: Xin lỗi và bày tỏ lòng ăn năn, sẵn sàng thay đổi để không phạm lỗi lầm như thường

Có người làm buồn lòng vợ hay chồng rồi xin lỗi ngay nhưng chỉ xin lỗi cho qua chứ không thuyết phục nhận lỗi, trong lòng vẫn nghĩ là mình không có lỗi. Những người này xin lỗi rất nhanh và dễ dàng nhưng vợ chồng nào tốt nghiệp, không thay đổi, không sửa sai những cảm phạm lỗi lầm cũ.

Người thuyết lòng xin lỗi thì trái ngược, không những nói lỗi xin lỗi nhưng cũng bày tỏ lòng ăn năn và sẵn sàng tỏ bày điều sai quấy, sẵn sàng thay đổi để không phạm lỗi lầm cũ.

Ví dụ như thay đổi việc làm, bỏ đi những thói quen xấu, tập dượt mình vào kỷ luật và nghiêm túc, và cách chi dùng tiền bạc, v.v... Người thuyết ăn năn và sẵn sàng sửa đổi sẽ hỏi người kia

muốn mình làm gì, thay đổi thế nào để không làm buồn lòng và không gây tổn thương cho người mình yêu mến.

Nếu người xin lỗi không chịu thay đổi, không sửa đổi là chưa thuyết lòng nhận lỗi.

Người đó sẽ nói là mình không cần thay đổi những cảm phạm cảm nhận thường hằng, và kết quả là vợ chồng nào tốt nghiệp, sẽ tiếp tục làm buồn lòng người thân yêu.

Đức điếm 5: Nhận lỗi và xin người khác tha thứ

Đây là trường hợp người có lỗi khiêm nhường hạ mình, không những nhận lỗi mà còn xin lỗi và

mong được tha thứ. Khi vợ chồng giận nhau, chúng ta cần khiêm nhường nhường nhịn rồi xin lỗi kia tha lỗi và bỏ qua cho mình. Khi mất người thì thật sự họ mình như thế, người kia dù buồn giận hay bỏ quên thì chúng ta bao nhiêu cũng sẵn sàng tha thứ và quên đi.

Nhìn lại được điếm của lỗi xin lỗi và trình bày chúng ta thấy đây là những lỗi xin lỗi sẽ đem lại giới hòa, sẽ chữa lành những rạn nứt giữa ta với người thân yêu, vì đây là cách xin lỗi của người khiêm nhường, thành thật nhịn nhịn. Lời Chúa trong Kinh Thánh luôn kêu gọi chúng ta khiêm nhường, coi người khác tôn trọng hơn mình. Sứ đồ Phao-lô khuyên: “Lòng yêu thương phải cho thành thật, hãy gôm sự dè mà mình sẽ lành... Trong vòng anh em phải cho hiệp ý nhau, đừng người nào cao sang hơn người phải ưa thích sự khiêm nhường. Chớ cho mình là khôn ngoan” (Rô-ma 12:9 & 16).

Trong thời Cô-lô-se, sứ đồ Phao-lô khuyên: “Vả, anh em là kẻ chọn lựa của Đức Chúa Trời, là người thánh và rất yêu mến Ngài, hãy có lòng thương xót.

Hãy mặc lấy sự nhân từ, khiêm nhường, mềm mại, nhịn nhịn.

Nếu mất người trong anh em có điếu gì phàn nàn với kẻ khác, thì hãy nhường nhịn nhau và tha thứ nhau: như Chúa đã tha thứ anh em thì anh em cũng phải tha thứ cho người” (Cô-lô-se 3:12-13). Kinh Thánh cũng dạy: “Đức Chúa Trời chẳng kêu gọi người nào kiêu ngạo như người ban ơn cho kẻ khiêm nhường.” Khi chúng ta sẵn lòng với người chung

quanh trong yêu thương, khiêm nhường, Chúa sẽ ban phúc cho chúng ta và nhờ đó mối quan hệ giữa chúng ta với người chung quanh được hài hòa, tốt đẹp (còn tiếp).

Minh Nguyên

Chương Trình Phát Thanh Tin Lành